LIDA Stories

lidastories.net

የአጎስቲኖ ታሪክ / Agostinos historie

✎ LIDA Italia
Billie Cejka Risnes
Loza Tadesse Mamo (am), Espen Stranger-Johannessen (nb)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
https://creativecommons.org/licenses/by/4.0

የአጎስቲኖ ታሪክ

Agostinos historie

✎ LIDA Italia
Billie Cejka Risnes
Loza Tadesse Mamo

5

አማርኛ am / norsk nb

ስሜ አጎስቲኖ ይባላል 51 ዓመቴ ነው። ስራዬ በብስክሌት ምግብ ማድረስ ነው። ሁለት ሴት ልጆች አሉኝ ግን ብዙም ኣናወራም። እኔና እናታቸው አብረን አንኖርም ምክንያቱም ተፋተናል።

. . .

Jeg heter Agostino og jeg er 51 år. Jobben min er å levere mat på sykkel. Jeg har to døtre, men vi snakker nesten ikke sammen. Moren deres og jeg bor ikke lenger sammen fordi vi er skilt.

ከፍቺ በኋላ የቤት ኪራይ መክፈል ስለማልችል ከእናቴ ጋር ነው የምኖረው። በዚህ ከተማ ውስጥ ኪራይ በጣም ውድ ነው።

. . .

Jeg bor med moren min siden jeg ikke kan betale husleien etter skilsmissen. Husleien er veldig dyr i denne byen.

ከጥቂት ወራት በፊት በአንድ ኩባንያ ውስጥ በጽዳት ሠራተኛነት እሠራ ነበር። የተበላሹ ነገሮችን አስተካክያለሁ፣ ሳጥኖች እሸከማለው እና ማንም በፈለገው ጊዜ እረዳ ነበር። አንድ ቀን ድርጅቱ አባረረኝ። ለምን እንደሆነ አልገባኝም።

. . .

For noen måneder siden jobbet jeg som vaktmester for et firma. Jeg reparerte ting som var ødelagt, bar esker og hjalp til når noen trengte det. En dag fikk jeg sparken fra firmaet. Jeg skjønte ikke hvorfor.

ከረዥም ጊዜ በኋላ ድካማችን ሁሉ ፍሬያማ ሆነ። አንድ ትልቅ የዴሊቨሪ ድርጅት ከፍተኛ ቅጣት መክፈልና ለሠራተኞች ቋሚ ሥራ መስጠት ነበረበት። በአለም ውስጥ በየትኛውም ቦታ ሲከሰት ለመጀመሪያ ጊዜ ነበር። ነገሮች መሻሻል የጀመሩ ይመስላል።

. . .

Etter en lang stund fikk det harde arbeidet vårt resultater. Et stort budfirma måtte betale en stor bot og ansette arbeidere i faste stillinger. Det var første gang det skjedde noe sted i verden. Det ser ut til at ting begynner å bli bedre.

ከሌሎች ኩባንያዎች ከመጡ ሰዎች ጋር በመሆን ከአካባቢው ዩኒየን ጋር ስለሠራተኞች መብት ኮርስ ወሰድኩ። የሕግ ምክር በነጻ ሰጡን። የበለጠ እውቅና እና መብት ለማግኘት ታግለናል።

. . .

Sammen med sykkelbud fra andre firmaer tok jeg et kurs om arbeidstakeres rettigheter hos en lokal fagforening. De tilbød oss gratis juridisk rådgivning. Vi kjempet for å få mer anerkjennelse og rettigheter.

ብዙ ሰዎች በብስክሌት ምግብ ሲያቀርቡ አየሁ። ብስክሌት መንዳት ስለምችል የአንድ ትልቅ ማጓጓዣ ድርጅት በር አንኳኳሁ። ለእያንዳንዱ ማድረስ ሦስት ዩሮ ሰጡኝ። በቀን 40€ አገኛለሁ። በጣም እድለኛ ከሆንኩ 60€ እና ደንበኞቼ የኪስ ይሰጡኛል።

. . .

Jeg så mange personer som leverte mat på sykkel. Jeg kan også sykle, så jeg banket på døra til et stort budfirma. De tilbød meg tre euro for hver levering. Jeg tjener 40€ om dagen, 60€ hvis jeg er veldig heldig og kundene gir meg tips.

የበዓል ቀን ክፍያ የለም፣ ስትታመም ክፍያ የለም፣ ባጠቃላይ ምንም አይነት መብት አላገኘሁም። ትክክል አይመስለኝም ግን ስራውን እፈልጋለሁ። አብዛኛዎቹ ሌሎች ሰራተኞች ከመላው አለም የመጡ ስደተኞች ናቸው።

. . .

Jeg får ingen betalt ferie, ingen sykepenger, nesten ingen rettigheter i det hele tatt. Jeg tror ikke det skal være sånn, men jeg trenger en jobb. De fleste andre ansatte er innvandrere som kommer fra hele verden.

ብዙ የዴሊቨሪ ሠራተኞች በየቀኑ በአደጋ ይጎዳሉ። ከዚያም አንድ የ25 ዓመት የዴሊቨሪ ሠራተኛ በመኪና ተገጭቶ ሲሞት ባለ ሥልጣናቱም እኛን ልብ ማለት ጀመሩ። ይህ ከመሆኑ በፊት መሞቱ አሳፋሪ ነው።

. . .

Mange sykkelbud blir skadet i ulykker daglig. Så, da et 25 år gammelt sykkelbud ble påkjørt av en bil og døde, begynte myndighetene å legge merke til oss. Det er synd at noen måtte dø for at det skulle skje.